

מילים לזכרו של חברנו לעבודה - שלומי ביטון

יגאל כהן

הדברים נאמרו באזכרה ביום השלושים לפטירתו

חיפשתי מלים כדי לומר מספר דברים על האובדן, על החלל שנוצר עם מותו של שלומי בדמי ימיו - ולא מצאתי. אין בכוחן של מלים ואף לא של משפטים ארוכים יותר, להביע את הצער, את הכאב ואת החסר שבתוכנו ולא את התחושה האיומה שאנו חשים כאשר חייו של אדם נקטעו באיבם.

חיפשתי מלים אצל מי ששירתו הייתה אומנותו, ומצאתי אצל ביאליק שספד ואמר:

היה איש וראו כי איננו עוד,
קודם זמנו מת האיש הזה,
ושירת חייו באמצע נפסקה,
וצר!
עוד מזמור אחד היה לו
והנה אבד המזמור לעד.

הרבה מזמורים אבדו לנו עם לכתו של שלומי, הרבה שמחת חיים שלא נפגוש יותר, חיוך רחב שלא נראה יותר אבל ישאר חרוט בזיכרוננו, לחיצת יד-חמה שתמיד נזכור, ואין לנו יכולת להביע את הצער גם במלותיו של המשורר הלאומי.

אבל, כן מצאתי מלים לומר על חייו של שלומי, על מעשיו, על טוב לבו ועל דרכו, וחשבתי שאם נספר על מעשיו ועל דרכו יוכלו מעשים אלו להעלות ולשמר את זכרו.

חכמינו אמרו שכאשר אדם הולך לעולמו, הולכים אחרי מיטתו מעשים טובים שעשה, שכן זוהי מורשתו של אדם. לא כסף שצבר, לא מלים שאמר, לא רעיונות מופשטים בהם דגל, אלא המעשים שלו, מעשים בהם השפיע בחייו על הסביבה, בהם ביטא את חריצותו, את מסירותו ואת יושרו, ושדרכם התגלתה אישיותו באמת.

ואביא ספור מהמקורות על חשיבותם של המעשים: מספרת המשנה, על רבי עקיבא בן מהללאל (שהיה ידוע ביושרו הקיצוני), שכאשר קרבה שעת מיתתו, ביקש ממנו בנו שיבקש מחבריו שימנו אותו ("אבא, פקד עליי לחברייך!") ענה לו עקיבא שלא יבקש ("איני מפקד"). שאל אותו בנו האם מצא בו איזו אשמה או עילה בהתנהגותו ("שמא עילה מצאת בי?"). אמר לו: "לאו. מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחקוך!" כלומר, אתה תבחן על סמך המעשים שלך ולא על סמך הבקשות וההמלצות שלי.

אם בחייו של אדם צריכים מעשיו לקרב אותו אל הבריות או חס וחלילה להרחיק אותו, קל וחומר שלאחר פטירתו של אדם, כשהוא בעולם האמת, חובתנו לספר את מעשיו לזכרו.

הכרתי את שלומי לראשונה לפני כשש שנים כאשר התחיל לעבוד בחברה. מאז עבד אצלי במחלקה כחמש שנים עד שעברתי לתפקיד אחר. אני זוכר את ראיון הקבלה איתו כמעט כאילו קרה היום. עד ששלומי הגיע, לא הבנו בחברה מה תפקידו של חוות בחברה, והאם צריכים חוות במשרה מלאה או לא, ולמעשה שלומי לימד אתנו מהו תפקידו של חוות בחברה. כשהגיע לראיון, לאחר דברי היכרות קצרים, התרשמתי ממנו ומההמלצות שהיו לו, ואמרתי לו "תראה, אנחנו עוד לא החלטנו אם לאייש את המשרה הזאת, אבל כרגע יש לנו כאן כונן (RACK) שצריך להתקין אותו. לך תעבוד עליו כמה ימים, תסיים אותו ובינתיים נחליט". שלומי קם, עם החיוך שלו, והלך להתקין את הכונן. כשסיים וראינו את תוצאות העבודה הבנו שיש כאן עבודה מעולם אחר. הכונן הזה לא דמה לשום כונן אחר שהיה בחברה.

לשלומי היו ידי זהב. שלומי אהב את עבודתו, וידע להוציא עבודה באיכות גבוהה. הוא התייחס לעבודתו כמו אל יצירה שעומדת בפני עצמה ולא רק ככונן שאמור לשמש תהליכי בדיקות.

היה לו גם ראש טוב. עם הזמן, שלומי למד לתכנן כוננים ואף לתכנן מעבדות שלמות והפך לסמכות בתחום. אף אחד לא בנה מעבדה ולא הזמין ציוד לפני שהתייעץ עם שלומי. לאחר תקופה שעבד בחברה, התקשינו להגדיר את תפקידו. הוא היה הרבה מעבר לחוות, האם היה טכנאי מעבדות? האם היה מקים מעבדות? לא ידענו. תמיד היה בלמידה מתמדת, כל פעם הפתיע אותי בנושא חדש שלמד. פעם זה היה בנושאי תכנון, ופעם בנושא הזמנות וספקים, או הכרת ציוד חדש, ופעם אחרת בתכנון מפורט של כספת חדשנית שחסכה יותר משני שלישי של נפח הכונן והוא השתלט על כל נושאי חימום ואיוורור, ומכניקה והתקנה והובלה שהיו קשורים בה.

והיה לו גם לב זהב - שלומי אהב לעזור, היה אוהב לקחת מעבדה במצב "מקושקש" ולהקים אותה מחדש. אינני זוכר מעולם שהייתי צריך לבקש ממנו להישאר שעות נוספות, אבל אני זוכר הרבה פעמים שלאון או אבנר (שהיו המנהלים הישירים שלו) סיפרו לי ש"כבר שבועיים שלומי עובד 12 שעות ביום". שלומי היה נותן יד לכל דבר. מעולם לא סרב, להפך היית מבקש ממנו משהו קטן, והוא היה מציע לך ומבצע טפול יסודי ומושלם.

כל מי שבא אתו במגע למד לכבד אותו, לאהוב אותו ולהעריך את עבודתו. מנהלי מעבדות התייעצו אתו, מנהלי פרויקטים שלחו אותו להתקנות ברחבי העולם. את כל הכוננים שבחדר השרתים הענק של NDS פרק והרכיב מחדש. פעם אחת, ישבנו עם נציגים של גוף ממשלתי שהגיעו לחברה. פתאום, אחד מהם אומר לחברו - ראית את המעבדות של NDS? הכי יפות בארץ! ותבינו שדיברו שני אנשים שהתפקיד שלהם לעבור ממפעל למפעל בארץ, ולראות את המעבדות. הרבה ממחמאה זאת הייתה בזכותו של שלומי.

קראנו השבוע את פרשת תולדות שמדברת בשבח החריצות והעבודה. אומר הכתוב "ויזרע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא מאה שערים (כלומר היבול היה עצום, פי מאה מאשר הזרע) ויברכהו ה'." ומפרש המדרש "אם זרע – התברך" - כלומר אדם צריך להשקיע ולחרוש ולזרוע כדי לזכות בברכת ה'. אין ברכה בבטלה, אפשר לזכות בברכת ה' רק בעבודה חרוצה ומסורה.

ומוסיף הכתוב "וישב יצחק, ויחפר את בארות המים" - אומרים חז"ל במדרש החפץ "גדולים הצדיקים, שעוסקים ביישובו של עולם". ומעשי אבות סימן לבנים, שלומי אימץ לו דרך של עבודה, של חריצות, של מסירות זכה לראות ברכה בעבודתו שצלחה ובמשפחה שהקים וגידל יחד עם יפה שתזכה לאריכות ימים.

אין לנו נחמה לאבדן, אבל אני רוצה לומר למשפחה ובעקר לבנים שכולנו כאן אהבנו את שלומי ואת מעשיו. תמשיכו להיות גאים בו ובדרך חייו.

יהי זכרו ברוך!

יגאל כהן – בעל תואר ראשון במתימטיקה וכלכלה, ותואר שני בהצטיינות במדעי המחשב, מהאוניברסיטה העברית בירושלים. ב-12 שנים האחרונות עובד ב-NDS, בתפקידי מחקר ופתוח, אבטחת איכות וניהול. כיום סגן מנכ"ל, לפתוח התוכנה לכרטיסים חכמים. עבד כמנהל מחלקת אבטחת איכות עם שלומי ז"ל במשך חמש שנים, בתקופה שבה הקימו וביססו (יחד עם אנשים נוספים) את המעבדות ואת מעמדן בחברה כבסיס איתן ואמין לבדיקת כל מוצרי החברה.